

blot for Sundby selv, men ogsaa for Sundbyes Omegn.

Indenrigsministeren: Jeg skal gjøre opmærksom paa, at denne Sag, som den nu foreligger, ganske rigtig har en anden Skikkelse end den, hvori den oprindelig kom frem, og at denne Skikkelse skyldes Indenrigsministeriet. Oprindelig gik nemlig Andragenderne allevegne fra ud paa, at Nørre-Sundby skulde gjøres til en Kjøbstad; men dette maatte anses for at være en Krænkelse af Aalborgs Stilling, som burde afværges. Man meente i det Hele, at den lille Flække Nørre-Sundby ikke for sin egen Skyld havde Krav paa fuld Kjøbstads Næringsret ligeover for den store By Aalborg, men man meente, at for Vendsyssel's Skyld, for hele det nordlige Lands Skyld, burde der være Næringsdrift Norden for Liimfjorden, ligesom Sønden for Liimfjorden, og at navnlig den Grund, der paaberaabtes fra Aalborgs Side, at Landet Norden for Liimfjorden var ligesaa godt og stort et Opland for Byen som Landet Sønden for Liimfjorden, netop viste, at hiint Opland havde Krav paa, ikke blot at det ikke under vanskelige Forhold om Vinteren skulde være udeluftet fra dets Hovedkjøbstad, men ogsaa paa heller ikke at være bevareret ved blot at kunne særges derover til de almindelige Tider, da Færgerne kunne gaae. Derfor meente man, at Aalborgensernes Næringsvei burde udstrækkes ogsaa udenfor Kjøbstaden til en Strækning Nord for Liimfjorden; man maatte med andre Ord udvide Aalborg Kjøbstads Grændser, saa at de tillige indbefattede Nørre-Sundbyes, og skjøndt man ved alle saadanne Forandringer billigviis maa erkjende, at det kan komme til Skade for Enkelte, her navnlig for dem i Aalborg, som boe nær ved Liimfjorden, og have beregnet deres Næringsdrift paa Folk, som komme ovre fra Vendsyssel, saa antog man, at i det Hele taget vilde Aalborg By

ikke tabe Noget ved Udvidelsen, ligesom det ogsaa allerede viser sig, at der af Næringsdrivende fra Aalborg er i den senere Tid meget ivrigt opkjøbt Grunde i Sundby, saa at Aalborgs Borgere ville ned sætte sig i Nørre-Sundby. Naar Broen engang kommer istand, ville begge Strækninger aldeles sammensmeltes til een By, og efter mit Skjøn vil det da rimeligviis være til Gavn for Aalborg Kjøbstad i dens Heelhed, at den nogle Aar forud har skaffet sig forskellige Etablissementer nordensfor Liimfjorden. At udsætte Sagen efter Broanlægget er det Samme som at lade den staa hen paa ubestemt Tid, thi selv om Jernbaneanlægget, som jeg haaber, skulde begynde om ikke lang Tid, maa det begyndes sønderfra og uafbrudt fortsættes; thi Entreprenuererne tabe meget i Indtægt af Banen, naar der skulde skee Afbrydelser i den; Anlægget maa begynde sønderfra, saa at Indtægten bestandig stiger, efterhaanden som det rykker nordpaa. Man har vel derfor været betænkt paa at gjøre Broanlægget ved Aalborg til et særligt Foretagende; men det har sine Vanskeligheder, der navnlig ligge i Forholdet til den derværende Færgeretighed; om den nemlig skulde afløses eller betales, da vilde Vederlaget blive et meget stort Beløb. Det er fremdeles af Morton Petos Ingeniører ytret, at meget store Forarbejder vilde være fornødne for at udføre dette Broarbejde, og jeg kan da ikke skjønne, at det er forsvarligt mod den nordlige Deel af Jylland, navnlig Vendsyssel, at udsætte hele denne Sag derefter. Spørgsmaalet om et Udvalgs Nedsættelse ligger vel ikke for, og Ministeriet pleier heller ikke i Reglen at besætte sig med Spørgsmaal, om der i en Sag skal nedsættes Udvalg eller ikke; men jeg skal dog henlede Opmærksomheden paa den særegne Omstændighed, at nu da Sessjonen nærmer sig sin Slutning, kunde Nedsættelsen af et Udvalg let blive det Samme som en Fjernelse af Sagen.